

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2016/17:1087

av **Mats Persson m.fl. (L)**

Ett sysselsättningsmål för Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återkomma med förslag om ett renodlat sysselsättningsmål och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen står fast vid sin politik och fokuserar arbetsmarknadsreformerna kring ett arbetslöshetsmål. Målet bygger på att man ämnar ha lägst arbetslöshet i Europa år 2020, och vid riksmötets öppnande i år pekade Stefan Löfven ut målet som vägledande. Detta trots tidigare kritik mot brister i målets utformning från finanspolitiska målet.

Regeringen har även fått kritik för att man inte meddelat vilka ålderskategorier som avses. Målet må låta ambitiöst, men det finns ett antal problem med hur det är formulerat.

Att mäta den svenska arbetslösheten mot den europeiska innebär att den svenska arbetslösheten kan förbli densamma, men samtidigt sjunka i förhållande till den europeiska. En oförändrad arbetslöshet skulle i ett sådant skede räknas som en framgång. Den svenska arbetslösheten kan till och med uppfylla målet genom att öka, så länge den europeiska ökar mer. Ett relativt mål kan vara oerhört missvisande och reflekterar inte alltid verkligheten.

Målets relativa natur skapar även problem vid mätningar inom vårt eget land. Då arbetssökande människors status på arbetsmarknaden förändras, så behöver detta inte betyda att de kommit i arbete. En person som går från att vara arbetssökande till att vara förtidspensionerad eller sjukskriven är inte längre arbetslös och kommer således bidra till att arbetslösheten går ner. Detta trots att Sverige inte utökat sin arbetskraft.

Följderna av en sådan situation vore ödesdigra. För samhällsekonomin skulle det innebära att utgifter växer, samtidigt som skattebaser krymper. Fler individer riskerar att hamna i utanförskap. Politiken borde verka för att så många som möjligt ska få bidra och komma i arbete.

Det finns även en konstig värdering i att mäta arbetslösa istället för sysselsatta. Att alla som kan ska arbeta måste vara ett samhällsmål, och att fokusera på arbetslösheten

är fel väg att gå. Arbetslöshetsmålet tar inte hänsyn till vilken sysselsättning en icke-arbetslös har, och man riskerar att utföra ett ensidigt arbete gentemot de uppsatta målet och missa avgörande delar i att identifiera och bekämpa utanförskap. Det sänder konstiga signaler till svenska folket om hur arbete värderas i landet.

Med anledning av detta föreslår vi att regeringen ska anta ett styrande sysselsättningsmål, ett mål som fokuserar på sysselsättningsgraden istället för arbetslösheten. Detta skulle avhjälpa den problematik som finns med arbetslöshetsmålet. Genom att inte jämföra graden av arbetslöshet med den europeiska motsvarigheten undviker vi relativa siffror. Istället får vi tydliga siffror på hur många som arbetar, oberoende av situationen i Europa. Mäter man sysselsättningsgraden finns ingen risk att högre grad av förtidspensionering eller sjukskrivning räknas som en framgång. Att mäta sysselsättning istället för arbetslöshet ger dessutom rätt signaler till folket. Det visar att regeringen är seriös med sin jobbpolitik. Den avgörande variabeln utifrån vilken regeringens arbetsmarknadspolitik utvärderas bör således inte vara arbetslösheten i relation till andra länder, utan hur stor del av den arbetsföra befolkningen som är sysselsatt i Sverige. Ett sysselsättningsmål är en ambitiös form av mål som kommer att vägleda leda Sveriges ekonomiska politik genom en period av strukturella problem på arbetsmarknaden och i en tid av svag tillväxt i vår del av världen.

Mats Persson (L)

Christer Nylander (L)

Emma Carlsson Löfdahl (L)

Tina Acketoft (L)

Maria Weimer (L)